GS 291

Sjung och frukta ej att yra,
Drick och njut den dag du har,
Än din lifsträd Parken spinner,
Än ditt timglas upprätt står;
Men hwar timme sanden rinner.
Gråna dina glesa hår.

Gubbe! grafwen står dig när:
Preßa druſwan, rör din lyra,
Drick; ty du behöfwer yra;
Sjung, att glömma hwad du är.
Njut de flämtande behagen
Af den dag, som sänker sig —
Kanske skådar morgondagen
Blotta askan utaf dig.

Twenne Uppmuntrings-Wisor att gladdja sig af lifwet:

1) En dåre för sin framtid gråter m. m.
2) Yngling kransa dina hår, m. m.

STOCKHOLM, 1824.
Tryckt i Ecclesiastica Boktryckeriet.

En dåre för sin framtid gråter:
Den wise njuter glad sin dag,
Och lugn och trygg sig öfwerlåter
Åt Himlens milda wälbehag.

Att, under knot på ödets lagar,
Man lifwet ej må önska kort,
I win och kärlek wåra dagar
Må sjungas, drickas, skalkas bort.

Flyn, wänner! allt hwad känslan sårar;
Låt sorg ej göra tiden lång:
Han skådar nödigt wåra tårar,
Som gaf oß Flickor, win och sång.

Med rågadt glas och eldadt hjerta;
I flickans sköt, i wänners lag,
Han bjöd oß glömma lifwets smärta,
Han bjöd oß njuta deß behag.

Men må dock allt med mätta njutas:
Blygd öfwer den, som det ej wet!
Må han för ewigt uteslutas
Från wåra nöjens ljuflighet!

Ja, må wi älska, dricka, sjunga:
Blott glädjen, glädjen är wårt mål:
Och, medan ljuft den styr wår tunga,
Deß moders — Mättlighetens skål!

Yngling! kransa dina hår,
Preßa drufwan, rör din lyra,
Njut med gladje, ej med yra,
Dina oskuldsfulla år.
Se på blomman: daggen sänkes,
Westan andas, och hon ler.
Njut, som hon, den dag dig skänkes.
Wet, den uppgår aldrig mer.

Man! i dina mogna dar
Preßa druswan, rör din lyra,